

స్వతంత్ర వివాహము

అనుభవములు

స్వతంత్రం, స్వతంత్రం అంటూ చెప్పారే కాని వారి వారి స్వతంత్రాలను వారికి వదిలిపెట్టాలని ఎవరికీ లేదు! అనుకుంటూ విడుగ్గా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు శేఖర్. ఎదురుగా కేబుల్ మీదవున్న దీపాన్ని చూస్తూ అల్లాగ కూర్చుండిపోయాడు. తన మనస్సు వనజపరమయిపోయింది. ఆ తన ఆమెతో కలిసి కాలేజీలో చదివిన రోజులు, ఆ కళ్యాణం, ఆ పడక, ఆ వయ్యారము. తలపుకొంటే తలపుజలదరించిపోతోంది శేఖర్ కు. వెంటనే ఆమె కోక ప్రేమ లేఖరాయాలనిపించింది. ఆలా అనుకొని ప్రారంభించేలోగా విచారగ్రస్తురాలైన తన తల్లి, కొంపతోవున్న తండ్రి జ్ఞాపక మొచ్చారు. తండ్రి ధ్యాస వచ్చినపుడల్లా, అన్నీ మర్చిపోయి ఒళ్ళింకా మండిపోయినట్లయిపోతుంది తనకి. ఈ విషంగా ఆలోచనలతో భోజనము చేయటముకూడా మర్చిపోయాడు.

ఇంకా శేఖర్ భోజనము చేయలేదని వెతుక్కుంటూ శేఖర్ గదిలోకి వచ్చింది తన తల్లి. శేఖర్ దేనిని గురించి అంత తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడో ఆమెకు తెలుసు. ఆయి వప్పటికి ఆ విషయం కలకదల్చుకోలేదు.

‘వదిగంటలు దాటిపోయింది. ఇంకా భోజనము చేయలేదా!’ అంది, తన తల్లి తన గదిలోకి రావటమే చూడని శేఖర్ తల్లి గొంతుక విన్న వెంటనే—

‘అమ్మా! ఇది అసంభవము. ఇది జరగదు. ఎవరు చెప్పినా నేను వినదల్చుకోలేదు. ఇది నాయిస్టానికీ సంబంధించినది.’ అంటూ దగ్గరికి వచ్చాడు శేఖర్.

‘వీధి నీ యిస్టానికీ సంబంధించినది? ఎవరు నీ యిష్టములో కలగచేసుకోవ్వారు?’ అంది సొమ్మంగా.

‘నా వివాహ విషయము నా యిష్టం. అందులో నువ్వు, నాన్న గారు కలగచేసుకోవటము ఏమి బాగా లేదు.’

‘వివాహ విషయము ఒక్కటే నా నీ యిష్టం? నిన్ను కని, వెంచి, పెద్దచేసి, చదివించిన దంతా నీ యిష్టంలో చేరలేదా?’

‘దానికీ దీనికీ ఏమిటమ్మా సంబంధము? నాకు యిష్టమైన అమ్మాయిని నేను పెళ్ళి చేసుకోవటము, నాకు యిష్టములేని అమ్మాయిని నేను పెళ్ళిచేసుకోక పోవటము— నాకు సంబంధించినది కాదా?’

‘అవును. నీకు సంబంధించినదే. అయితే నీ యిష్టం ఒక్కటే చూసుకొంటే చాలు వసుకొంటున్నావా? నువ్వు ఇష్టమంటూ చేసేవని మంచిదా, కాదా అనిచూసే సరియైన దారి చూపవలసిన బాధ్యత నుది కాదా?’

‘నేను యిప్పుడు ఏం తప్ప చేశాను’— విడుగ్గా అన్నాడు శేఖర్.

‘నువ్వు మీ నాన్న గారు చెప్పినట్లు వినక పోవటమే చాలా పెద్ద తప్ప. ఆ యవ, నుబ్బుల్ని నీ కిచ్చి తప్పకుండా పెళ్ళి చేస్తావని నుకీలమ్మగారికి ప్రమాణము చేశారు. ఆ యవ మాట ను దాటి పోవటము నీకు న్యాయమా?’

‘అయవ చేసిన ప్రమాణానికి బాధ్యుడను నేనన్నమాట. ఇదేనా తండ్రి కొడుక్కి యిచ్చే స్వతంత్రము!... అమ్మా! ఆఖరు సారిగా చెల్లన్నాను. ఈ వివాహము జరగనే జరగదు... పేరు చూడు... నుబ్బులు... ఆ పేరు వింటేనే చాలు నాకు.....’

‘పేరులో ఏముంది నాయనా! దానికి వున్న అందవందాలు ఎవరికి వున్నాయి! దేరికి వచ్చినట్లు పొడర్లు, పొలు యింకా

ఏమోనూ రానుకొని ‘టివ్ లాక్’ గావదు నీ నిజంగా అందంగా వున్నారనుకొంటున్నావా? అది నీ మేనమామ కూతురని మర్చిపోయావా?’ అని వీలైనంతవరకు చెప్పి చూసింది శేఖర్ తల్లి.

‘అను’ చూసుకోవటముకొరతే ఇంకా వరి కూతురనో చేసుకునే రోజులు పోయాయి. ఇటువంటి మాటలన్నింటిని మూటకట్టి పుల్లలబండిలో వేసి కాకి యాత్రకు పంపేరోజులు వచ్చాయి. అనేకాడు శేఖర్ దైర్యంచేసి.

ఈమాటలు వింటూనే శేఖర్ తండ్రి ప్రకాశరావు ఆయనచెల్లెలు భర్త రఘుపతి అక్కడికి వచ్చారు. తల్లిదగ్గర వాదించినట్లు తండ్రిదగ్గర వాదించగల దైర్యంలేదు శేఖర్ కు. ఆవిధంగా ఏప్పుడూ జరగలేదు. తండ్రి రావటముతోనే శేఖర్ నోరు మూతబడింది. తలవంచుకొని నిల్చున్న శేఖర్ నుచూసి—

‘శేఖర్! పిడుగులాగ వినిపించింది తండ్రి గొంతుక.

‘చదివి డిగ్రీ సగపాదించినవాడివి. నువ్వు యీవిధంగా మారతావని మేము కలలో కూడా అనుకోలేదు. ఏదో స్వతంత్రం, స్వతంత్రం అంటూ తెగ వాగుతున్నావే, నీకు ఏదితోనే అదిపట్టుకు వేళ్ళాడటమేనా స్వతంత్రం? నిజమేనా స్వతంత్రానికి నీతికొ మంచి, చెడ్డ, కట్టుబాటులున్నాయి నీలాంటి మూఝుడు ఏనాడుకూడా నిజమైన స్వతంత్రాన్ని పొందలేదు. ఇవ్వాళ్లు నుంచి మేనరికం చేసుకోవడానికి యిష్టపడిన నువ్వు ‘అకస్మాత్తుగా ఏం స్వతంత్రాన్ని కనుక్కొన్నావు?’ అంటూ ఘోటుగా అంటించాడు శేఖర్ తండ్రి.

“దాన్ని చెల్లిచేసుకోవటానికే నాకు యిచ్చము వుండవచ్చా?”

“ఇప్పుడు నీకు యిచ్చము ఎలావుంటుంది. నా మీద, నిన్ను కని పెంచినదానిమీద యిచ్చమున్నంతకాలము సుబ్బులును చేసుకోనేందుకు యిచ్చపడ్డావు...మామీద నీకున్న గౌరవ మంతా గంగలో కలిసింది. ఆఖరు సారిగా చెప్పాను. నా చెల్లెలు చనిపోయే ముందు సుబ్బులును నీకే యిచ్చి చేసుకోంటానని వాగ్దానము చేశాను. అందుకు నువ్వు కూడా యిచ్చమున్నవాడివిగా యింతవరకు నడచుకోంటూ వచ్చావు. వివాహము తొందరలో చేయాలనే ఆశతో మీ మేనమామకూడ

వచ్చాడు. నువ్వు నేచెప్పినట్లు నింటా చాలా సంతోషము. లేదా నీ స్వతంత్రమే నా మాటకన్నా గొప్పదైతే ఏదో ఒకటి తేల్చి చెప్పు’ అన్నాడు తండ్రి.

శేఖర్ ఏమీ బదులు పలకుండా తల వంచుకొని నిల్చున్నాడు. ఇంతవరకు ఏమీ మాట్లాడకుండా వున్న శేఖర్ మేనమామ, శేఖర్ తండ్రితో ‘సుబ్బులు వీడిమీద పంచ ప్రాణాలు వెట్టుకొని వుంది. దాన్ని మోసం చేయటం న్యాయంకాదు. నీకు సుబ్బులుని చేసుకోవడం అనుమానంతో కాబోలు చాలా మంది సంబంధంకోసం వస్తున్నారు. ఎం. ఏ. ప్యా స యి, ఒక ఆఫీసరు ఛాో దా లో

వున్న రాజారావు అనే అతను అమ్మాయిని చేసుకోవాలని చాలాపట్టుదలతో వున్నాడు. నాకుమాత్రము సుబ్బులును వీడికి తప్ప యింకొకరికి యిచ్చటము యిచ్చము లేదు, అన్నాడు.

‘నిన్నాచా శేఖర్ జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకో,’ అన్నాడు శేఖర్ తండ్రి.

శేఖర్ జవాబు చెప్పలేదు. ఆలోచిస్తున్నట్లుగా తోచింది వారందరికీ. వారిలో ‘ఆకాశేఖి’ తోంగియాసింది.

‘బాగా ఆలోచించుకొని తేపు చెప్పండి పమాధావము. ఇప్పుడేమీ తొందరలేదు’ అని మళ్ళీ అన్నాడు శేఖర్ తండ్రి. ఆనాటికి

★ స్వ తంత్ర వివాహము ★

సంభాషణ ముగిసింది.

2

శేఖర్ తండ్రి ప్రకాశరావు మద్రాసులో ఒక గొప్పవ్యాపారి. లక్షాధిపతి. ప్రకాశరావు పుట్టిన మరుసటి సంవత్సరమే పుట్టింది ఆతని ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు సుకీల. పేరుకు తగిన బట్టుగా చాలా గుణవంతురాలు. చిన్నతనంలోనే అన్ని పనులు నేర్చుకుంది తల్లి సహాయంతో. సుకీల ఆడపిల్లల బడిలోను ప్రకాశరావు మగపిల్లలబడిలోను చదువు ఆరంభించారు. అతి అన్యోన్య భావంతో మెలిగే వారా సోదరిసోదరులు. సుకీల యస్. యస్. యల్. సి. పరీక్షలు వెళ్లిన సంవత్సరమే వారి తండ్రి పోయాడు. అంతటితో వారి చదువు ఆగిపోయింది.

సుకీల అందము, గుణగణాలు చూసి ఆమెను వివాహము చేసుకోవాలనుకుంటున్న చాలామంది ముందుకు వచ్చారు. వారిలో కొందరు కోటి కోట్లకు కూడా వున్నారు. కాని ప్రకాశరావు డబ్బుకు ఆకాంక్ష తన దూరంబంధువు యైన రఘుపతికి ఇచ్చి చేయాలనుకున్నాడు. సుకీలా రఘుపతిని ఒకరినొకరు ప్రేమించుకొన్న వారుకారు. కనీసము ఒకరినొకరు ఎప్పుడూ మాడలేదు. రఘుపతి అందగాడే. చదువుకొన్నవాడే. డబ్బుని ఎమ్మీ సుకీలను ఒక కోటికోట్లకు యివ్వటంకన్నా, రఘుపతి వంటి యొక గుణవంతుడు అయిన ఒక సామాన్య కుటుంబానికి ఇచ్చి వివాహము చేయటము ఉత్తమమని ఎంచి ముహూర్తము నిశ్చయించాడు ప్రకాశరావు.

సుకీలా రఘుపతిని వివాహము అతివైభవంగా మద్రాసులో జరిగింది. అప్పటినుంచి రఘుపతి, ప్రకాశరావుకు వ్యాపారంలో చేదోడువాడొడుగవుండి చాలా సహాయం చేశాడు. తల్లివారం లాభం లెక్కలకు వాటి పోయింది. ప్రకాశరావు తండ్రి మలయా, సింగపూరు ప్రాంతాలలో ప్రబల వ్యాపారిగా చెలామణి అయినవాడు. ఆయన అక్కడ సంపాదించిన డబ్బుతో ఒక పెద్ద రబ్బరు తోట కొన్నాడు. అక్కడ పనులను చూసేం

దుకు తగిన మనుష్యులను నియమించి ఆయన జాగ్రత్తగా చూసుకొంటూ వుండేవారు. ఆయన పోయిన తరువాత అక్కడి మేనేజరు వచ్చిన లాభమంతా దుర్వినియోగము చేసి తప్పడు లెక్కలపంపటము మొదలుపెట్టాడు. అందుచేత ఒక కొత్త మేనేజరును నియమింపవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ప్రకాశరావుకి, ప్రకాశరావు ద్వైజీలో రఘుపతికిన్న సమృద్ధి, సమర్థుడు యింకెవ్వరూ పడలేదు. అందుచేత రఘుపతిని సింగపూరు కార్యాలయానికి పంపించాడు. సింగపూరు వెళ్లిన రఘుపతి చెదబోయిన పరిస్థితి వంటివి సరిచేసి, సమర్థులయిన పనివారిన నియమించాడు. తనకు సింగపూరు చాలా బాగున్నదిని తన కాపరాన్ని సింగపూరులోనే పెట్టుకుంటానని చెప్పి, ప్రకాశరావు యిషముమీద సుకీలను కూడా తీసుకొని వెళ్లి అక్కడే నిరనివాస మేర్పరచుకొన్నాడు.

ఆ తరువాత ఒక సంవత్సరానికి ప్రకాశరావుకు వివాహము జరిగింది. రఘుపతి చలని చేయి పడటముతోనే రబ్బరు తోటలమీద ప్రతి సంవత్సరము వచ్చే లాభంకన్నా మూడింతలు లాభము వచ్చింది ఆ సంవత్సరము. ప్రకాశరావు సంతోషము వరనాతీతము. ఆ వివాహానికి సుకీలా రఘుపతిని వచ్చివెళ్ళారు. ఆ తరువాత సంవత్సరము ప్రకాశరావుకు శేఖర్ పుట్టాడు. ఆ తరువాతి మూడు సంవత్సరములకు సుకీల గర్భవతి అయింది. పురిటికి సుకీలను మద్రాసు తీసుకొని రావాలనుకొన్నాడు ప్రకాశరావు. కాని సుకీల గర్భవతి అయినప్పటినుంచి ఆమె ఆరోగ్యము క్షీణించసాగింది. అందుచేత సుకీలను సింగపూరులోనే వుంచేశాడు రఘుపతి. అక్కడే పుట్టింది సుబ్బులు. రఘుపతి ఇష దైవము 'సుబ్బారాయణుడు' కావటం చేత 'సుబ్బులు' అని నామకరణం చేశాడు.

సుబ్బులు పుట్టినప్పటినుంచి సుకీల ఆరోగ్యము ఇంకా హీనదికకు వచ్చింది. ఏరోజు కారోజు ఆఖరురోజులా కనిపిస్తూ, ఆరు సంవత్సరాలు కాల ప్రవాహములో దొరిపోయాయి. తరువాత ఆమెను మద్రాసు తీసుకొనివచ్చారు. తన బ్రతకదిని తెలుసుకొన్న సుకీల తన అన్నగారి చేతులు పట్టుకొని 'అన్నయ్యా! యీ మందులు యీ డాక్టరు యింక దండుగ. నేను యింక ఎంతో కాలం బ్రతకను. నువ్వు నాకు ఒకమాట యివ్వాలి. నన్ను ఏవిధంగా యింతకాలము చూచుకొన్నావో అలాగే చూవాలిని, అమ్మాయిని కూడ చూచుకో. సుబ్బులును శేఖరుకు ఇచ్చి చేసుకొంటానని మాట ఇవ్వగలవా అన్న

య్యా' అని ఆతి హీనస్వరంతో అడిగింది.

ప్రకాశరావుకు అంతులేని దుఃఖం పొంగి పొన్నది. "అలాగేనమ్మా, సుబ్బులును శేఖరుకు యిచ్చి తప్పకుండా చేసుకొంటాను. ఇది సత్యము" అంటూ ఆమెచేతిలో చేయి వేసి ప్రమాణము చేశాడు ప్రకాశరావు. ఆ మాటలు విన్న కొన్ని క్షణాల తర్వాత ఆమె ఆత్మ వారినుంచి తప్పకుంది. కన్నీళ్ళతో ఆమెను ముంచివేళాడు రఘుపతి, ప్రకాశరావులు. భార్యబోయిన తరువాత రఘుపతి తన కూతురును తీసుకొని సింగపూరు వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తరువాత ప్రకాశరావు రఘుపతిని రమ్మని ఎన్నిసార్లు కలుసు పంపినా రఘుపతి మద్రాసు రాలేదు. శేఖర్ కు యీ గాధ అంతా తెలుసు.

తన మేనమామ కూతురు పెద్దదాతోందని, దానిని తనకిచ్చి పెండ్లి చేస్తానని శేఖర్ తండ్రి చెప్పటము ఆ సేక పార్టు తన విన్నాడు శేఖర్ బి. యే. ప్యాసు అయేవరకు వివాహ విషయము సరదాగా చూట్టాడు కొన్నిట్లు జరిగిపోయింది. ఆ సమయంలోనే యోజనంతో ఒక శ్శృంగక సుబ్బులుకు ఒక 'నేను లేఖ' రాశాడు. శేఖర్ బి. యే. ప్యాసు అటటుముతోనే అంత వరకు వేడుకగా చూట్టాడుకొన్న విషయాలన్నీ నిజరూపం దాల్చాయి. ఆ సమయంలో సుబ్బులు సింగపూరులో ఒక ఇంగ్లీషు మిషను స్కూల్లో స్కూలు ఛైసలు చదువుతోంది. సుబ్బులు కూడా శేఖరుకు జవాబు రాదామనుకొంది. కాని తనవుంటున్న హాస్టలు అధికారిణికి భయపడి జవాబు వ్రాయలేదు.

శేఖర్ బి. య్యే చదువుతుండగా 'వనజ' అనే అమ్మాయికూడా అతని కౌసులో వుండేది. ఆమె ఒక బార్ ఎట్ - లా కూతురు. ఎవనాగరిక సౌందర్య కిఖామణి. ఆమె టెన్నిస్ లో చాలా అందచేసిన చెయ్యి. శేఖర్ కూడా టెన్నిస్ లో చాలా పెద్ద ఆటగాడు. కాలేజీ క్లబ్బులో యిద్దరుకూడా మెంబరు. ఒకసారి ఆఖలభారత టెన్నిస్ పంచాలలో పోటీచేసి, వనజా శేఖర్లు చాలా అద్భుతంగా ఆడి గెలిచారు. చూసిన వారంతా వేయి నిధాలుగా పొగిడారు వారిద్దరింపత్రికలన్నీ వారి ఆటగురించి, వారిగురించి చాలా గొప్పగా వ్రాశాయి. అప్పటినుంచి శేఖర్ వనజకు యింకా కొంచెము దగ్గరయి తనవలను విసిరాడు ఆచేపను పట్టానికి! తనతో యిదివరకు కన్న ఎక్కడగా చనువుగా ప్రవర్తిస్తున్న వనజను చూసి, తనను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తోందని ఊహాలోకంలో ఊహిస్తాడుతూ గాలిమేడలు నిర్మించాడు మిస్టర్ శేఖర్. ఇది వరలో ఆమెతో ఎక్కడ పడితే అక్కడ చూట్టాడెందుకు చెదిరేవాడు. కాని ఇప్పుడు కాలేజీలో, రోడ్డుమీద, హాటలులో,

అదైర్యపథపద్దు

కొప్పియ మైన, నిజమైన SEX—
ADVICE పొందివచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు వ్రాయుచూ, యింకా వివరాలకు కవణ పంపేది.
డాక్టర్ రత్నంపన్నెం, (Estd 1904)
సులకపేట బిల్డింగ్స్, హైద్రాబాద్ - 2.
(దక్కణ్)

క్లబ్బులో—ఎక్కడకనిపిస్తే అక్కడ నిర్భయంగా మాట్లాడుతూండటమువలన 'మానవ దూత' పేరును అనే సామెతను జ్ఞాపకం చేస్తున్నాడు యితరులకు. పరిస్థితులు యీ విధంగా వుండటమువలన 'వనజ మితిమీరిన చనువును కేఖరుకు యివ్వటమువల్ల కేఖర్ వనజను (పేమించటము తప్పా?) అన్నాడు మరికొందరు.

తను వనజను (పేమిస్తున్నాడు. కాని యీ విషయాన్ని ఆ మె కు తెలియపరచ లేకుండా వున్నాడు. వనజ తనవిషయంలో ప్రవ రస్తున్నట్లు యింకెవరి విషయంలోను ప్రవ రించకపోవటమువలన, వనజ కూడా తనను (పేమిస్తోందని, తను కూడా తన (పేమను వివిధంగా తెలియపర్చాలో తెలియక తి:ముకపడుతోందని అపోహపడ్డాడు మిగిలిన కేఖర్.

సుబ్బులు విషయంలో జరిగిన సంభాషణ తర్వాత, కేఖర్ తప్పకుండా సుబ్బులను చెప్పింటాడని ఆశించారు కేఖర్ తల్లి తండ్రులు. కాని ఆమర్నాడు ప్రార్థన వేళ కేఖర్ తన తండ్రికి "సుబ్బులను తను వివాహము చేసుకోవటము ఆసంభవ"మని ఒక కాగితము వ్రాసి తన బలమీద పెట్టి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. తండ్రికి చెప్పలేని కొప్పము వచ్చింది. తల్లి మార్పబోయింది. రఘుపతి కేఖర్ తల్లితండ్రులతో మాట్లాడి సుబ్బులను రాజారావుకు యిచ్చి చేసేందుకు వారి అంగీకారము తీసుకొని సింగపూరు వెళ్ళిపోయాడు.

ఇటు విడిచి వెళ్ళిపోయిన కేఖర్ ఒక స్నేహితునితో అంటూవచ్చాడు అడవి పూరిలో. తనను (పేమిస్తున్నట్లు, తననే వివాహము చేసుకోవాలని తీర్మానించుకొన్నట్లు వనజతో చెప్పాలని తనాతిహాలాడి పోతున్నాడు కేఖర్. కాని అందుకు తగిన సమయం సందర్భం కలిసి రావటములేదు.

3

హేమావతి అనే ఒక లక్షాధిపతికూతురు సిట్టి క్లబ్బులో చేరింది. ఆమెను గురించి అందరూ పరిపరివిధాలుగా మాట్లాడుకొంటున్నారు. "ధూలోకసుందరి" అని ఒకరు, "అప్పరస" అని మరికొకరు "గానమోహిని" అని యింకొకరు. యీ విధంగా ప్రశంసించటము మొదలుపెట్టారు. ఒకరోజున ఆ క్లబ్బులో ఆమె కొసము ప్రత్యేకంగా ఒక టి పార్టీ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఆ రోజున మంచి ఆటగాళ్ళంతా టెన్నిస్ ఆడేందుకు కూడా ఏర్పాటు చేయబడింది. అఖిల భారత టెన్నిస్ పంచములలో గెలుపొందిన వనజా కేఖరులకుకూడా ఆహ్వానాలు పంపబడ్డాయి. టి పార్టీ కొద్దిసేపట్లో ఆరంభమవుతుందనగా హేమావతి ఒక అందమైన కొత్త కాయలో

వచ్చింది. అంతకుముందుగానే వనజా, కేఖరులు అక్కడకు చేరుకొన్నారు. హేమావతి క్లబ్బు వెళ్ళకరితోకలసి అతివయ్యారంగా వధునూవచ్చిన అతిథు లందరికి తన అభివందనాలు తెలిపింది. ముఖ్యంగా చెప్పకోదగిన వారు వనజా కేఖర్లు. వారి పేర్లు విన్నవెంటనే "ఓ! అఖిల భారత టెన్నిస్ పంచములలో విజయధంకా (మోగించిన ఘటికులు," అంటూ వారికి ప్రత్యేకాభివందనములు తెలిపింది హేమావతి. ఆమె మాటలలో పరకమడయ్యెడు కేఖర్ :

టి పార్టీ తర్వాత టెన్నిస్ పంచములు ఆరంభించారు. వనజా కేఖర్లు అతిచాతుర్యంగాను, అద్భుతంగాను ఆడి ఆకతలివాళ్ళకు "నిల్ గేమ్" చేశారు. కరతాళస్వరాలు ఆకాశాన్నంటాయి. టెన్నిస్ పంచములు పూర్తి అవటముతోనే, తన బంధుమిత్రులతో కలిసి వనజ వెళ్ళిపోయింది.

కేఖర్ బయలుదేరటానికి కాళ్ళు కడలటములేదు. హేమావతి తన మాపులతో— "కాదు తన సమ్మోహనాస్త్రములతో తనని కడలకుండా కట్టేసింది. హేమావతి మాట్లాడింది.

"నాకు టెన్నిస్ ఆటంటే చాలా యిష్టము. మీ ఆట చాలా గొప్ప నెలు".

"మీరు టెన్నిస్ కూడా ఆడతారా?" అన్నాడు కేఖర్.

"ఏనో కొంచెము. కాని మీ ఆటలాగ అటువంటి నెలు ఎల్లా వసుంది"

"ఎందుకురాదు. నా కొంటేమీరు బాగా ఆడవచ్చు. సరిగా నేర్చుకొంటే రాకుండా పోతుందా?"

"మీలాంటి ఆటను నేను ఎక్కడా చూడలేదు. నాకు నేర్పుతారా!"

విదో కలలో మాట్లాడుతున్నట్లు విపించింది కేఖర్కు.

"దాని కేమంత భాగ్యము? ప్రార్థన వృదు జనం యిక్కడ ఆటేమంది వుండరు. మీరు ప్రార్థన వృదు రాగలిగితే నేర్వటానికి నాకేమి అభ్యంతరము లేదు."

"ప్రార్థన వృదు రావటానికి నాకేమి అభ్యంతరము లేదు. తప్పకుండా వసాను. కలవు," అంటూ వెళ్ళిపోయింది హేమావతి.

మర్నాడు ప్రార్థన వృదు గంటలకు అతి విలువైన టెన్నిస్ డ్రెస్ తో క్లబ్బుకు వచ్చాడు కేఖర్. చెప్పినట్లుగానే హేమావతికూడ వచ్చింది. రెండు నెట్లు ఆడారు. హేమావతి ఆట చాలా సాధారణమయినది.

ప్రతిరోజు హేమావతి ప్రార్థన వృదుకు రావటము, కేఖరూ తనూకలసి కొంచెము సేపు ఆడి వెళ్ళటము—యీ విధంగా ఓ పదిహేనురోజులు కాలప్రవా

హంలో దొరికిపోయాయి. హేమావతి చనువును అధారంగా తీసుకొని ఆమె బంగళాకు కూడా దారితీశాడు కేఖర్.

ఒక రోజున హేమావతి కేఖరుమామూలగానే మాట్లాడుకొంటున్నారని మేడవివాద. ఆ సమయంలోనే తనూజాగాను, కొంటెగాను "మీకు పెళ్ళయిందా?" అంది హేమా

(47-వ పేజీ చూడండి)

తరచుగ మూత్ర విసర్జన

చక్కెరతోగాని లేక చక్కెర లేకుండాగాని తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదికరమైనది వచ్చును. శరీరాన్ని గుర్తించుచున్నప్పుడు కాకుండా యీ వ్యాధి. తనవందంలో దిక్కినవారిని ఆరోజారోజు మృత్యువుకు అవన్నుచి చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్చగించుకుండుట, వధుములో నొప్పి, చూపు మాంద్యము. తొడల్లో తిమ్మరి, వరముంబంపినవకతో యీ వ్యాధి బొడమావును. పై అక్షణములతోకూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన దికిత్య చేయించుకున్నచో అధికదాహం, అకలి, గొంతు నోగు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో ఎగురు తూకంత్పడిం. శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపొరలు, కీడు, గడ్డలు రాచవుంట్లు. యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవించవచ్చును.

"వీనస్ డాంమ్" మూత్రము వాది. అనేక వేలమంది తమబారల నుండి వివరణపొంది మృత్యుకరాకమునుండి రక్షింపబడిరి. "వీనస్ డాంమ్" శాస్త్రీయ వర్ధకులమీది, ప్రాచీన యూనానియన్ల వ్యతిధానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల కావనదార్ముల, వ్యాధివికారముల వారముతో తయారైనవి. మూత్రములో వంచదార, సలమాడు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు దాలాభాగము నివారణగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు వగానికీ ప్రైగ స్వస్థత చేకూరినట్లనిపించును. "వీనస్ డాంమ్" కొద్ది వ్యయముతో. సుఖముగా. తేలికగా చేపించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకవధ్యము లేదు నిరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు. రోగులు వృద్ధికరమైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివరకటికంటే యెక్కువరకాల ఆహారవధ్యములు తీసికొనవచ్చును. వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరనప్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును. ధర: 50 మూత్రం సీసా డు. 6-75 ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము.

ల ఠించు స్థలము :

Venus Research Laboratory (A. P. W.)
P. O. Box No. 587, Calcutta

★ స్వ తం త్ర వి వా హ ము ★

(23-వ పేజీ తరువాయి)

వతి. ఈ ప్రశ్న విని తనమయడయ్యారు శేఖర్.

“లేదు. నాకు యింకా వివాహము కాలేదు. నాకు యిష్టములేని అమ్మాయిని మా వాళ్ళు చెయ్యాలనుకొన్నారు. నేను అందుకు ఒప్పుకోలేదు.”

“భేష! చాలా మంచి పని చేశారు. నేను అంతే!... నాకు యిష్టములేని సంబంధము మా వాళ్ళు చేసుకోమన్నారు. నేను అందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఇంకేదైనా మంచి సంబంధము మాడటముకోసము మా నాన్నగారు వూరుకు వెళ్ళారు. ఆయన చూసిన ఏ సంబంధాన్ని, నేను చేసుకో దలచలేదు. నేను మనసారా ఎవరిని ప్రేమిస్తానో వారినే చేసుకోదలచుకొన్నాను,” అంది హేమావతి నవ్వుతూ శేఖర్ ముఖ భావాల్ని ఓకంట కనిపెతుతూ.

ఆ మాటలతో శేఖర్ చాలా తృప్తి చెందాడు. శేఖర్ కు ఆత్రం ఎక్కువ. ఈ సందర్భాల్ని వృధాగా పోనీయకూడ దనుకొని, తనను ప్రేమిస్తోంది. కాబట్టే తనతో అంత చనువుగా వ్యవహరిస్తోందిని ఆపోహపడి—

“మనిషిరము వివాహము చేసికొందామా” అనేకాడు శేఖర్.

“నాలో!...” అంటూ తారాజువ్వలారేచింది హేమావతి. ఏ మాతుందోనని శేఖర్ చాలా ధియపడ్డాడు.

హేమావతి తనని ప్రతివిషయంలోను పరీక్షిస్తోంది. కాని అది గమనించేసితిలో లేదు శేఖర్ కొంచెము నేపు మోసము వహించి మళ్ళీ మాట్లాడింది.

“ఏమిటి యీ అకస్మాత్తలో చనకి మీ టెన్నిస్, ఆటను మాసి మెచ్చుకొని, మీతో చనువుగావుండి, ప్రతిరోజు మీదగర టెన్నిస్ ఆట నేర్చుకోనేటందుకు రావటమువల మీరిలా మాట్లాడవచ్చునా? ఈ సవయగంలో ఒక స్త్రీ ఒక పురుషుడితో చనువుగా ప్రవరిస్తోంది అంటే దానికి అర్థము ఆమె అతనిని ప్రేమిస్తోందేనా? ఇదేనా మీరు చదువుకొన్నది? ఇదేనా మీరు తెలుసుకొన్నది? మీరు నన్ను పెళ్ళి చేసుకోనేటందుకు తగిన అంతస్తులేనివారని నేను చెప్పటములేదు. కాని నే నవరో మీకు తెలుసునా? నా గురించి మీకేమేనా తెలుసునా? మన పెళ్ళికి యీ పదిహేను రోజుల స్నేహమే చాలు ననుకొంటున్నారా?” అని కొంచెము తీవ్రంగానే ఖండించింది హేమావతి.

ఆమె మాటలు శేఖర్ ను చిత్రవన చెసి నటయింది. అంతే భావము ఒక్క నిమిషము లోనే మాయమయింది. స్త్రీ హృదయం అంటే యిలాగే వుంటుంది కాబోలు అనుకొన్నాడు శేఖర్.

“క్షమించండి. తొందరపడి మీ మనస్సును నొప్పించాను” అన్నాడు శేఖర్.

“అనవలసిన దీదో అనేకార. ఫర్వాలేదు. మిమ్మల్ని నేను నమ్ముతున్నాను. నేను మీ విషయంలో కొన్ని వివరాలు తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నాను. అవి పూర్తిగా తెలుసుకొన్నాక నేను తృప్తిచెందితే తప్పకుండా మిమ్మల్నే చేసుకొంటాను.” అంటూ లేచింది హేమావతి.

ఆ నాటికి వారి సంభాషణ ముగిసింది. శేఖర్ వెళ్ళిపోయాడు.

* * *
4

“ఎవరో హేమావతి?” ఎన్ని విధాల ప్రయత్నించినా శేఖర్ కు సమాధానము దొరకలేదు. కనీసము ఆమె తండ్రిపేగు కూడా తెలుసుకోలేకపోయాడు. ఈ ప్రశ్నే ఆతనిని చాలా బాధిస్తోంది.

మామూలుగానే యింకొక నెల రోజులు టెన్నిస్ ప్రాక్టీసు జరిగింది. హేమావతి మాత్రము తనలో ఏమిమార్పురానివ్యక్తుండా మమూలుగానే సంచరించింది. కాని శేఖర్ ని “సిగ్గు” బాగా ఆచహించింది. అనేకసార్లు మాటలుకూడా తిడవడ్డాడు. తననుకురించి విచారిస్తానంటే, తన తల్లి తండ్రులను కలుసుకొంటుండేమోనని చాలా ధియపడ్డాడు. మరొక నెల గడిచింది.

ఒక రోజున టెన్నిస్ ఆట పూర్తయిన తర్వాత “మీతో కొంచెము మాట్లాడాలి. ఒకసారి యింటికి వస్తారా!” అని అడిగింది హేమావతి.

తన విషయంలో విచారణ పూర్తయింది కాబోలు. ఏమేమి తెలుసుకొందో అని

జంకుతూనే హేమావతి వెంట వెళ్ళాడు శేఖర్.

మామూలుగానే మేడమీడ గదిలో కూర్చున్నారు. కాఫీ ఫలహారములు అయిన తరువాత హేమావతి ముందుగా మాట్లాడింది.

మిస్టర్ శేఖర్! ఆనాడు అకస్మాత్తుగా, అనాలోచితంగా మీరు వేసిన ప్రశ్న నన్ను చాలా కలవరపరిచింది. మనము వివాహము చేసుకొనేముందు నాకు కలిగిన సందేహాలను మీరు నివృత్తి చేయగలరనుకొంటాను.”

“ఏమిటి ఆ సందేహాలు?”

“మీరు పెళ్ళిచేసికొంటానని చెప్పి ప్రేమించినట్లు నటించి కాలేజీ అమ్మాయిలను మొదలయిన వాళ్ళను మోసగిస్తున్నట్లు లెలిసింది. ఇందుకు మీ సమాధానము?”

“లేదు. పచ్చి అబద్ధము” అన్నాడు శేఖర్ ఉద్దేశంతో.

“మీ కాస్ మేట్ వనజను పెళ్ళి చేసుకొంటానని మీ స్నేహితులందరితోను చెప్పినట్లు మరొక వార!”

ప్రశ్నకు వెంటనే సమాధానము చెప్పటానికి శేఖరుడు సాధ్యముకాలేదు. కొంచెము ఆలోచించి “నేను వనజా స్నేహంగా వుండటము, దానికి తోడు అభిభారత టెన్నిసు పంచెములలో గలిచిన తరువాత యింకా చనువుగా వుండటము చూసినవాళ్ళు ఆవిధంగా నా విషయములో కథలు కడితే నేనేమి సమాధానము చెప్పగలను?” అన్నాడు శేఖర్.

“సింగపూరులో వున్న మీ మేనమామ కూతురును మీకిచ్చి తప్పక పెళ్ళి చేస్తానని మీ నాన్నగారు వాళ్ళకు వాగ్దానాలు చేసికొన్నారుటగా! మరి మీరు ఆ అమ్మాయిని ఎందుకు చేసికోలేదు?”

“ఏ కాలంలోనో జరిగిన వాగ్దానానికి నేనా బాధ్యుణ్ణి?”

“ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవేందుకు మీరుకూడ ఒప్పుకొన్నారేమో!”

“లేదు.”

“అబద్ధాల్లో పచ్చి అబద్ధము. నాకు కావలసింది నిజము.”

“నేను ఒప్పుకోలేదు. నా తల్లితండ్రులు

పండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలంకీ

Diamond
Jubilee

1898 1958

అయుర్వేదాశ్రమం(ప్రొవేట్)అమిబెడ్, మదరాసు-17.

★ స్వ తంత్ర వివాహము ★

అష్టమానం ఆ విషయమే మాట్లాడుకోనే వారు. కాని నేను ఆవిషయంలో కలగ చేసుకోలేదు.

“చింత చచ్చినా పులుసు చావలేదన్నట్లుంది నీ విషయం” అంటూ కొపంగా హేమావతి లోపలికివెళ్ళి ఒక పుస్తకము తెచ్చి యిస్తూ “ఇది ఎవరు రాశారు?” అంది.

అది యిదివరలో కుబ్బులు నూర్చు

ఫ్రెస్కో చదువుతూండగా శేఖర్ వ్రాసిన ప్రేమ లేఖ. ఆ ఉత్తరంచూసిన శేఖర్ కు తల పగిలినంతపని అయింది. కొంచెము నేపు ఏమీ మాట్లాడలేక బోయాడు. హేమావతి సామాన్యస్త్రీయో, లేక రహస్య పరిశోధకురాలో అతనికి ఆరంభం కాలేదు.

“ఇది నేను వ్రాసినదే. కాని యిదిమీకు ఎలా వచ్చింది?”

“ఎలా వస్తే మీ కందుకు? మీ గురించి భోగ్లూ చేస్తే యిటువంటివి బయట పడుతున్నాయి. ఈ పుస్తకంలో అదర్ప్రేమ అంటూ, ప్రేమంతా ఒరికించినట్లు వ్రాసి, తర్వాత ఆ మేను చేసుకోవని మొండిపట్టు పట్టుకొని కూర్చోన్నాకే! తీరా నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోన్నాక, శేపు నాకన్న అందమైనది, నాకన్న చదువుకొన్నది, నాకన్న ధనవంతుగాలు మీకంటికి కనిపిస్తే నా గతి ఏమాతుంది? మీ ఆదర్ప్రేమగతి ఏమాతుంది? పెద్ద చదువు చదువుకొని యింత

డెట్ ఆధునిక పద్ధతిలో మలినమును పోగొట్టును

విజ్ఞు కంటే ఎక్కువ బాగా కుద్రము చేయగం డెట్ బారకే దేశములో ప్రచారముగా వయోగవద్దలలో శాస్త్రీయముగా రాయు చేయబడినది. డెట్ ఉపయోగించినచో బట్టలను ఉత్తమవృత్తము లేదు. అన్ని రకముల గుడ్లను, ముఖ్యముగా అతి మన్నికపైన నైలాన్, పట్టువంటి గుడ్లం పలుత్యమును కాపాడును. ఉప్పు నీరు, మంచినీరు లేదా వేడి నీరు, వచ్చితినోగాని డెట్ తమన కత్తితో కుద్రము చేయును.

నేల, ముటికి ప్రదేశములు, వంటపాత్రలు, కటవృత్తు, మోటారుకారు మొదలగు వాటికి దానిని కారాకముగా ఉపయోగించవచ్చును.

డెట్ ఉపయోగించండి—అది కుద్రకారి ఇకముందు ప్రజలందరు ఉతుకుటకు దీనినే వాడగలరు.

వ్యస్తిక్ ఆయిర్ మిల్స్ లి. డొంబాయి.

